

БОРБА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ
И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕННИЯ ФРОНТ
ТЪРНОВО

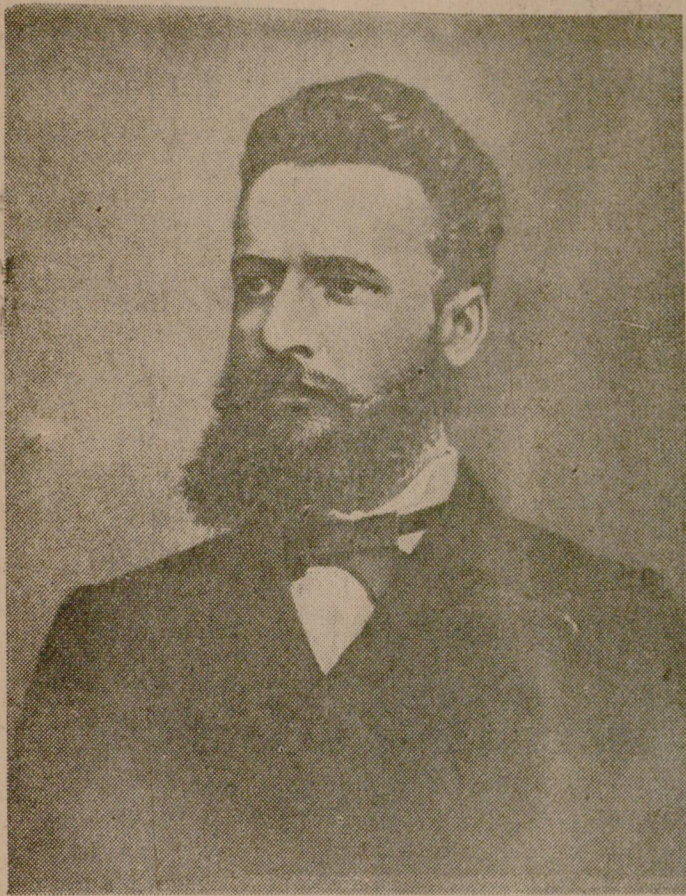
Излиза три пъти седмично

Год. XVI брой 67 (1370)

Търново, четвъртък, 2 юни 1960 г.

Цена 20 ст

Вечна, неувяхваща слава на героите!

Тържествена зоря в Търново

Нашият героичен народ никога не е скланял глава пред тираните. В борбата против турско робство, фашизма и в Отечествената война загинаха хиляди верни и предани до смърт на своя народ герои.

Затова народът ни на 2 юни, денят в който куршум прониза челото на пламенния певец на свободата, смелия революционер Христо Ботев, свежда бойните си знамена и отдава заслужена почит на верните си чедра.

Тържествени, въздушни и водни превозни средства в Търново.

В 16.30 ч. пред паметниците на загиналите през турско робство, пред паметните плочи застават на върна стража курсанти от ВВВУ „Васил Левски“. Един след друг представителите на учреждения, предприятия и организации се прекланят пред паметниците на героите и поднасят венци.

Привечер е. Вниманието на трудещите се привлича от представителната музика на учениците от училище „Христо Ботев“. То-

Разгаряйте пламъка на съревнованието!

Повече мляко и яйца

Животновъдите от ТКЗС „Път към комунизма“ град Павликени още в началото на тази година заработиха с голям ентузиазъм за преизпълнение на производствените си задачи.

В резултат на подобрените грижи при храненето и гледането на животните и особено сега, когато редзв-

но се подхранват кравите със зелена люцерна, млеко-надоят от кравите рязко се повиши. Планът за петте месеца е преизпълнен с 10 тона. В сравнение със същото време на миналата година сега е надоеено в повече над 70 тона мляко.

Най-добро изпълнение на плана имат кравефермите в Павликени и Патреш, които изпълниха плана за месец май четири дни предсрочно.

Преди изтичането на месеца изпълниха плана си и птицевъдците, които прибраха 642.000 яйца, което представлява 50 на сто от годишния план.

Ст. Въртински, дописник

Среща с челниците от ТПК

Завчера в Търново се състоя съвещание с най-изтънгатите производствени и рационализатори от трудово-производителните кооперации в Северна България. На съвещанието присъствуваха и някои представители на окръжните съюзи на ТПК.

За ролята и задачите на челния опит в борбата за ускоряване на техническия прогрес, подобряване качеството на продукцията и постигане на по-висока производствена и трудова изискователност на труда говори д-р Дим. Дойчев, заместник-председател на Централния съвет на трудово-производителните кооперации.

Изказалите се другари Димитър Христов от Плевен, Марин Драганов от Варна, Душко Димитров от Ловеч, Димитър Йодоров — Свищов, Йордан Ламбов — Русе, Кирил Добрев — Разград, Елефтер Елефтеров — Лясковец, Сава Савов — Коларовград, Петко Денов — Търговище, Ганка Пенчева — Г. Оряховица и др. споделиха опита си.

Съвещанието ще даде нов тласък в дейността на трудово-производителните кооперации за постигане на по-добри успехи.

РЕПОРТАЖ
ОТ МОРЕТО

При звеното на Васил Дочев

Ротиционната мотика работи отлично! — споделиха мнението си неотдавна десетки инженери, агрономи и ръководители от ДЗС, дошли да дочерят опит от работата на звеното на Васил Дочев в ДЗС „Сталин“ — Свищов.

И така е! На снимката: Един от членовете на звеното окопава с ротиционна мотика квадратно-гнездовия посев на царевича.

СВЕДЕНИЕ

за изпълнение на най-важните селскостопански задачи от МТС към 31 май

М.Т.С.	окопаване пролетници		комбайни		вършачки	
	план	изпълнение	налични	ремонтни	налични	ремонтни
1. Камен	38,500	29,134	19	13	13	11
2. Г. Оряховица	128,600	47,900	28	27	24	24
3. П. Тръмбеш	108,000	41,105	27	23	30	30
4. Алеково	73,240	28,217	22	17	14	12
5. Павликени	141,116	50,838	31	29	20	18
6. Търново	60,000	20,914	20	20	22	19
7. Сухиндола	48,760	13,516	14	10	13	10
8. Карансен	115,400	30,507	25	20	10	8
9. Ресен	89,900	23,489	17	10	11	11
10. Стражица	36,210	9,560	15	11	15	13
11. Свищов	41,200	6,668	21	20	14	11
12. Елена	23,740	2,118	6	1	35	27
Общо за окръга:	904,666	304,036	245	201	221	194

Жътвата на есенниците наближава. Машинно-тракторните станции трябва да я посрещат в пълна готовност, защото на тях се пада най-големия дял в прибирането на реколтата. Какво обаче показват данните? Към 31 май нито една машинно-тракторна станция в окръга не може да се похвали със 100 на сто ремонтни работи.

Общо в окръга има да се ремонтират още 44 комбайни и 27 вършачки. А дните до жътвата са преброени. Не е много добро положението с окопаването на пролетниците. Досега са окопани едва 1/3 от посевите. Всичко това налага да се вземат бързи мерки, да се засили рязко темпа на ремонта и окопаването, за да може машинно-тракторните станции в окръга да посрещнат жътвата в пълна бойна готовност.

Безсмъртни имена

Неведнаж народът е вдигал встания, хващал е оръжието за борба против омрачните му даре и поробители за смъкване на тираните и извоюване на свободата.

Всеки път, когато враг погази родното огнище или налетя на свободата му за насаждане на тирания, българинът е оставял ралото и сярпа, чука и наковалнята, хващал е бащина сабя, братова пушка и с вяра дружина е отивал да се бие за правда и свобода и честта на сиромасите. Така беше и през турското робство. Така беше и през капиталистическата и фашистката робия. И всеки път по бойните полета, в люта борба, са оставили костите си, умирали за свободата най-решителните, най-верните синове на народа.

Какъв завет за потомството, какъв урок, какъв пример за нас, братя, ни оставиха Хаджи Димитър и Стефан Караджа, Васил Левски и Христо Ботев, Филип Тотю и Бачо Киро, Сотир Зринов и Панайот Цвиев, Сашо и Лилияна, Козлев и Киския и хилядите безсмъртни имена на народните чада! Тези мъченици на свободата, които загинаха с усмихната уста, показваха какви съкровища се крият в душата на българина. Те умираха героически, но тяхната смърт доведе разгрома на отоманското иго през 1878 година и изгрева на истинската свобода на 9 септември 1944 година. Затова народът ни слави великия подвиг на своите безсмъртни синове, отдава им свята почит и възхвалява. И днес, на този свет ден за преклонение пред светлата памет на загиналите борци срещу турско робство, капитализма и фашизма, по бранните полета, където кръвта на борците е обогатила всяка шепа пръст, народът ни пее героична песен.

ТОЗ, КОИТО ПАДНЕ

В БОИ ЗА СВОБОДА,
ТОИ НЕ УМИРА...

Безсмъртният поет и революционер, Христо Ботев, знае в борбата, остави на народа не само велик пример как се мре за свещената свобода, но и тези

въздушни строфи да възпява красотата на борбата за народна свобода, силата на любовта към Родината, величието на героичната смърт. С тях признателният трудов народ, който е издигнал безброй паметници в чест на свидените жертви, е украсил с ореола на безсмъртната слава скъпите имена на смелите юнаци. Тези безсмъртни имена вливат в нас бодрост и вяра в борбата за още по-светел и радостен живот.

Отдавайки днес почит на безсмъртните герои, ние изпитваме и гордост, че светлите мечти на смелите юнаци, в името на които те загинаха, стават прекрасни дела. В нашата свободна Родина победно шествува социалистическият строй. Родната комунистическа партия, както в тежките години на борбата, и сега смело води народа ни от успехи към победи. Такъв, какъвто го виждаха в мечтите си смелите борци, се превърна родният Търновски окръг. Това ще бъде и най-хубавият паметник на нашата неувяхваща признателност към героите — борци от родния край, които проляха кръвта си за свободата на народа. А на тези, които дрънкат оръжия за нова война, на войнолюбците отвъд океана, които минираха срещата в Париж, на днешния ден още по-властно ще заявим, че героическата смърт на хилядите знайни и незнайни народни чедра ни задължава и вдъхновява смело да пазим извоюваната с цената на безброй жертви свобода. За това нашият народ спонтанно подкрепя непрестанните усилия на двойния ни освободител великия Съветски съюз за укрепване на световния мир, за всеобщо и пълно разоръжаване.

Днес, когато се прекланяме пред подвига на безсмъртните, нека се закълнем, че ронзъм, ще строим по-смело новия живот и решително ще браним мира.

ОТДАДОХА ПОЧИТ КЪМ ЗАГИНАЛИТЕ

Споци на площада в с. Сашево пред паметника, издигнат за увековечаване паметта на падналите борци, се стекоха много кооператори, комсомолци и комсомолки. След програмата, която изнесеха пионерите от основното училище в селото, говори за делото на Ботев, за смелия партизанин Йордан Хр. Марков (Сашо) и плеадата като него Димитър Друмев. Тържествено завърши с проверка и зоря.

Поднесени бяха венци.

На възпоменателното тържество на „Тасладжа“ на 29 май 1960 г.

Снимка: Хр. Консулов

ДЕВЕТИЯТ РЕЙС

През настоящата година за девети път параход „Христо Смирненски“ бавно допира стоманения си корпус на първо място на Варненското пристанище. Почти всички рейсове до Одея са и обратно извършени предсрочно. От началото на годината до сега е извозил 27.000 тона товар от братския Съветски съюз.

След разтоварването му тихомълком, като че ли отблъснато брета, корабът плава спокойно за Одея. Пътят му е добре познат. Посока — нос Калиакра, Змеевският остров, „Болшой фронтан“ — Одея. В това пристанище параходът спуска котва за кой ли път!

— Подай лявата котва! — заповядва капитанът Кушев.

Погледите на моряците са отправени към града. Не след дълго пристига „контора“ заедно с пилота. Осмо и девето място като че ли са постоянно определе-

ни за българските кораби. Първите думи на съветските докери са: „Смирненски! опя! опя!“ Те много пъти са запълвали хамбарите му с най-различни товари. Не веднаж са очикавали палубата му с извънгабаритни конструкции и колетки. Стоици договори за съревнование е сключвал корабният екипаж с тези докери, изпълнени с чест и достойнство.

Товаренето започна без шум, отмерено, делово. Три хиляди тона — за три деенонощия! Кабелните барабани се редят един над друг, каси със съоръжения за обзавеждане на новата ТЕЦ на Държавни захарни заводи Г. Оряховица, товарни и машини с различни размери. Всичко — намира своето място и запълва хамбарите. Нали това е подвигът. Да натовариш три влакови композиции в един кораб! За три деенонощия корабът е напълнен. Ще бъдат зарадвани и строителите на ТЕЦ „Марица-Изток“, и на АТЗ — „Стара Загора“ и др.

— Дай обратно въжето! — казва палубният боцман Парашкев Вангелов (33 години работи той по море). — Връзвай здраво, преходът е малък, но с морето

шега не оива! Параходът е готов за прехода. Мощен влекач отлепва котвата на потъналият до емблемата претоварен кораб. Машината след няколко променливи хода установи на малък преден и увеличил хода си. Сирената прозвуча и поздравиха одеските докери. Капитан Кушев изрядко заповядва: — Дръж 210!

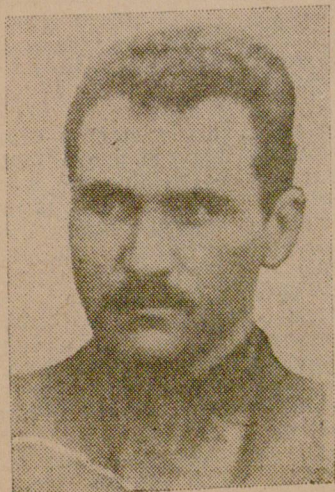
Не след дълго корабът изгуби очертанията на брега. Радиотелеграфистът предава. Сред полунощ възвешето се увеличи, въжерт се засили. Корабът се накланяше гордо и вървеше напред.

— Шабла, нос Калиакра. Преходът премина неусетно. След 30 минути пристига! — се носят думите на капитана. — Той бе готов за маневра. Отново сирена. Бавно и тържествено „Христо Смирненски“ навлиза в пристанище Варна. Очакват ни със сияещи лица докери и представители на строителни обекти.

Така завърши деветият рейс на параход „Христо Смирненски“, удостоен с преходното знаме на водния транспорт и обявен за кораб-първенец.

Георги Костадинов

ЗА СВОБОДАТА

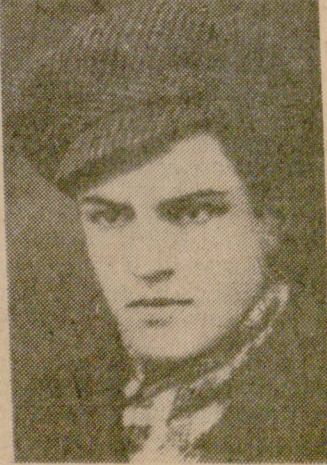
ТРИФОН САРАЛИЕВ,
с. Килифарево

ПАНАИОТ ЦВИЕВ
гр. Горна Оряховица

ДИМИТЪР ГЕОРГИЕВ
ДЮЛЯРОВ (КИСКИЯ) (ЦВЯТ-
КО), гр. Горна Оряховица

СТЕФАН ПЕТКОВ ИОВЧЕВ
(ВЕЧВОЙ), с. Киялъевци,
Еленски съвет

Вечна слава на безсмъртните герои!

ТЕ ЗАГИНАХА ЗА СВОБОДАТА

В кърватата борба против фашисткия гнет дадоха най-свободно — живота си — Ки-на Василева и Димка Димитрова от Горнооряховския партизански отред.

Димка Димитрова Каранавнова (Севда) е родена на 9 юни 1924 година в с. Самоводене в семейство на бедни работници. Учи в класически гимназия в Гърново. Тук още през 1942 година се включва активно в редовете на РМС. Дълга ремисия е и в сестринското (медицинското) училище в София, което по-късно след завършване на гимназията.

Отначало подпомага партизанското движение с храна, пари, медикаменти, разпространява нелегална литература. В нелегалност преминава през м. май 1944 година. В отреди е санитарка.

След успешната акция на отряда в стражишката мелница на 25 май 1944 година полицията блокира цялата околност. Отредът бива открит и в заволялата се престрелка вечерта на 29 май първа жертва става двадесетгодишната партизанка Димка.

Кина Василева Петкова (Бойка) е родена на 4 декември 1919 година също в бедно семейство в с. Асеново. Недовършила втори клас, изпитва нерадостната съдба на служилка в София. По-късно, когато се завързва отново в Асеново, тя се включва в редовете на РМС. Участва активно в младежките кооперативни групи. Омажби се и отива в с. Лом Чевковна (сега Бойка). Подпомага партизаните с оръжия и храна, когато през 1942 година нейният оръженосец партизанин. През есента на 1943 г. остава 4-годишна дете и отива в отреди.

В стражишето на 30 май 1944 г. отредът се разделя на малки групи. Голямата, в която е Кина, се оттегля към с. Царево. На 6 юни партизаните охват открити в буйните и екласили жите.

Тук загива смелата партизанка. Озверелите полицисти като кучета се нахвърлили върху труп и, гаврили се с него. Вързали трупа и отпадо на камиона и така са го влачили по пътищата.

Бойка загина, но живее в съзнанието на народа. Защото не умира той, който дава живота си за свободата на народа.

Делегат на конгреса на профинтерна

(Спомен за Йорданка НИКОЛОВА по случай годишнината от смъртта ѝ — 1 юни)

През 1930 година в Москва предстоеше да се проведе конгрес на Профинтерна. ЦК на Партията реши наред с отговорни профсъюзни дейатели на конгреса да изпрати и активни работници от производството, младежи и по възможност някоя жена. От работническия Пловдив трябваше да замине двама делегати — общарят Коце Ромов и Йорданка.

Трудно може да се изрази нейното външно и радост, когато ѝ съобщиха, че е определена за делегатка. В къщи се прибра късно след заседанието. Дълго не можеше да заспи. Попитах я какво се е случило, че е тъй развълнувана. Тя не отговори веднага. Въздъхна дълбоко и промълви:

— Ако това, което ме възбужда, се осъществи, ще бъда най-щастливият човек на земята!

Полудявала, хванала с две ръце коленете си, тя тихо рецитираше:

„Москва, Москва!
Ти ярко пак пламтиш,
ти пак тръпчиш...
Москва, Москва!
Звезда на нови времена.
Звезди кат бронзова тръба
и твоят зов веригите руши.
Москва, Москва!
Вулкан от пламнали души.
Изведнаж се изправи:

— Изпращат ме в Москва! Слушаш ли? Аз, бедният гаврош, в Москва!...
От очите ѝ близнаха слъзи. Тя ме прегърна силно и целуна.

— Само че никому, никому нито думичка! Подушат ли онези гадове, всичко ще пропадне.

Скоро преди заминаването ѝ, при една акция, Йорданка бе арестувана. От побоя, който ѝ нанесе полицант, тя получи кръвоизлив. За лечение средства нямаше. Замина за СССР болна.

На конгреса в Москва се оказа, че Йорданка е най-младата делегатка. Нейното появяване на трибунала и пламенните ѝ слова веднага спечелиха симпатии на конгресистите. Ето какво разказва за случая др. Иван Ангелов Карадимов, емигрант по това време в СССР:

„Конгресът се състоя в Москва и заседаваше в Колонната зала в дома на Профсъюзите. От българската емиграция в СССР бяхме изпратени като делегати Сава Кълвачев и аз. От задграничното представителство ни бе казано, че на конгреса ще присъствуват и делегати от българските профсъюзи.

На втория ден на конгреса председателят обяви, че делегатът на българските профсъюзи ще поднесе предложение. За голяма моя изненада на трибунала застана млада девойка с гордо вдигната глава и изразително лице. С пламенно слово тя поздрави конгреса от името на българските работници и по-специално говори за борбата на тютюноработниците. Ние се досетихме, че делегатката е тютюноработничка. През време на почивката бяхме седнали със Сава Кълвачев във фоайето и разговаряхме. Край нас мина Йорданка. Погледна ме, усмихна се и тихо каза:

— Бие като че ли мирисете на тютюн?
— Да, мириса. И то на прочутия ксантиски...
— отвърнах аз.

За мен стана ясно, че Йор-

данка ме познава от България.

— Не трябва да се издавам, — продължи тя, — но когато ви видях не можах да се стърпя и ви се обадох.

Разменихме мисли за положението в България, за борбите на работниците и накрая тя добави:

— Хайде, стига толкова емиграция! Идвайте си нече. У нас има голяма нужда от подготвени кадри за ръководители.

След завършването на конгреса, се състоя отделна конференция на продоволствениците и тютюноработниците. И тук Йорданка поднесе пламенни привети от страна на българските тютюноработници. Тя разказа подробно за методите на ръководство, за борбите в поддържането условия и подари червено знаме на московските продоволствени работници от името на българските профсъюзи.

Слушахме вдъхновеното слово на Йорданка, възхитаваше се от нейната убедителност и недоумявахме, как тази млада девойка, почти без образование, вече се очертава като голям ръководител и масовик.

В Съветския съюз Йорданка остава почти една година. Там тя има възможност да посети някои предприятия и да се поучи от структурата на партийната, профсъюзната и комсомолската работа. Тя се интересува от всичко — от условията, при които работят работниците там, от грижите на Съветската власт за охраната на труда, за майчинството, за заплащането на труда и т. н. Посещава неведнъж Музея на революцията и дълго разпитва стари болшевики-работници как са организирали тогава стачните борби.

През време на краткия ѝ престой в Москва, тя иска да научи колкото може повече, за да бъде по-полезна на борбата след завръщането си в България.

С. СЕРБЕЗОВА

Нелегален

На С.

За сън не чакал непробудна нощ. — Ден била за него тя. И тръгнал... И не знаел трудност, когато ясна е целта.

На явка чакали го свои с парол от три села дошли. Ранил го враг... Поел в усон, пълзал по ръбести скали

и в мрак без дири и пътека излязал в равното при тях. Където минал кръв е текла...

От порива му смел дозели — сега божурни там пламтат — червени знамената развели.

Хр. ГОНЕВСКИ

Майката на героя разказва

Един от многото герои загинали в борбата против фашизма е и Йордан Христова Маркова (Сашо) от с. Царево. Другият Л. Цонев се е срещнал с майката на героя — Стефана Хр. Маркова. Ето какво е разказала пред него партизанската майка:

Дачо (наричам го с това име, защото ми е по-скъпо) се роди на 19 март 1923 г. Ние бяхме бедни, обикновени хора. Още на третата седмица го занесоха на нивата, защото трябваше да засяваме боба и царевича. Като стана на 5—6 години, започна да ми помага. Какво хубаво може да бъде от живота детето на селянина тогава?

Дачо беше арестуван и затварян из участъците четири пъти, защото е организиран събори на открито, говорел против властта и писал позиви. Един път бил обграден от дванадесет полицаи, но се спасил с една камичка, която била у него.

Като разбрал, че положението му в София е опасно, решава да забегне в Турция, но скоро се отказва от тази мисъл. Заедно с едно момче от Старозагорско отиват в техния край и през 1942 година се включват в партизански отред. И тук става любимец на всички. Избират го за командир на бойна група.

Другарите му все така го помнят винаги усмихнат, с умни очи.

Един късен есенен ден групата на Сашо трябвало да отиде в с. Ценово, Чирпанско, да вземе продукти за зиминия. Тамошните момчета се оплаквали, че Тодор Кожухаров тормозел много селяните и родителите на партизаните. Щабът на отряда решава да го накаже и тази задача възлага на групата на Дачо.

Вечерта, когато отиват да изпълнят задачата, заварват Тодор Кожухаров в неговата кръчма. Видял се на тясно, той обещавал 600,000 лева и 30 килограма луканка, за да се спаси, но всичко било напразно. В момента там се намирили двама тайни агенти. Единият от тях стрелял и ранил тежко Дачо. Другарите му с голям труд го изнесли извън селото. Въпреки всички техни грижи, на 27 октомври 1943 година той умира.

След 9 септември 1944 година селяните от Ценово прибрали костите на партизаните в специална гробница. В края на октомври 1956 година пренесохме костите, на Дачо в село.

ват в нелегална дейност и го следят на всяка крачка. Не направи година и замина за София.

Там започва истинската му нелегална дейност. Той бързо се сприятелява с добрия момчета. Умел много увлекателно да ми говори, да ги убеждава. Полицията скоро тръгнала по петите му.

Дачо беше арестуван и затварян из участъците четири пъти, защото е организиран събори на открито, говорел против властта и писал позиви. Един път бил обграден от дванадесет полицаи, но се спасил с една камичка, която била у него.

Като разбрал, че положението му в София е опасно, решава да забегне в Турция, но скоро се отказва от тази мисъл. Заедно с едно момче от Старозагорско отиват в техния край и през 1942 година се включват в партизански отред. И тук става любимец на всички. Избират го за командир на бойна група.

Другарите му все така го помнят винаги усмихнат, с умни очи.

Един късен есенен ден групата на Сашо трябвало да отиде в с. Ценово, Чирпанско, да вземе продукти за зиминия. Тамошните момчета се оплаквали, че Тодор Кожухаров тормозел много селяните и родителите на партизаните. Щабът на отряда решава да го накаже и тази задача възлага на групата на Дачо.

Вечерта, когато отиват да изпълнят задачата, заварват Тодор Кожухаров в неговата кръчма. Видял се на тясно, той обещавал 600,000 лева и 30 килограма луканка, за да се спаси, но всичко било напразно. В момента там се намирили двама тайни агенти. Единият от тях стрелял и ранил тежко Дачо. Другарите му с голям труд го изнесли извън селото. Въпреки всички техни грижи, на 27 октомври 1943 година той умира.

След 9 септември 1944 година селяните от Ценово прибрали костите на партизаните в специална гробница. В края на октомври 1956 година пренесохме костите, на Дачо в село.

Двамата нелегални биват арестувани.

Закарат ги в общината на с. Младово. На другия ден ги откарват в околийското управление в Нова Загора. Напразни са били усилията на полицията от мълчалливите им уста да изтържат предателство. Арестува Мина Василева и дъщеря ѝ Марийка.

На другия ден, надвечер, на 28 май 1925 г., пристигат македонски главорези облечени в гвардейска униформа и откарват за гара 14 души, от които 3 жени. Натоварени на влака за София, те биват свалени на гара Белово. Късно вечерта, извън селото, в местността „Гайтановец“ в едно дере, срещу книжната фабрика, близо до Марица, всички биват избити. За да не чуват селяните писъци и гърмежи, моторът на камиона е бил пуснат силно да бучи, а палачите са избивали жертвите си с тѣпо оръдие. На всички в тила черепите им били разбити.

Днес костите на тези герои лежат в общата партизанска гробница на един възел на градската градина на гр. Нова Загора. Всяка пролет на техния общ гроб разцъфтяват свежи цвети.

Георги СИРАКОВ

ВЗИДАНА ЛЮБОВ

Житата леко се ползват от юнския ветрец и от бърдо на бърдо се носи хубав мирис на цъфнала пшеница. Червените макове и пестроцветието на слоговете издават спокойствие и полско шумолене, което смесено с далечния лай на кучетата създава онай мила обстановка, пълнеца сърцето на българина с приятната омая на Дунавската равнина.

Само тревогата, произваща сърцата на ятаците от с. Хаджидимитрово и с. Босилковци, с тежко предчувствие за нещо страшно, но героично — беше в противовес на това хубаво плодно лято.

Дойде утрото на 7 юни 1944 година. Село Босилковци е блокирано от полиция и жандармерия. Групата на Стефан Моллов от Горнооряховския партизански отред, състояща се от шест души, реши да разкъса обръча и да прегърне примера на ботевци, да увеличае подвига с неуважана слава.

Смелите народни синове напущат къщата на Стефан Игнатов Добрев от с. Босилковци. Изстрели процепват онемялата околност.

Многочисленият враг отстъпва пред храбростта на шепата герои. Големият смисъл на тяхната борба ги прави неувържани, а подвигът им кара полиците да се изпокрят. Стефан Моллов, Кина Василева, Димитър Генков, Георги Николов, Кирил Димитров и Иван Петков излизат от Босилковци и се отправят към Хаджидимитрово в море от жите. На няколкостотин метра зад тях следва потерата. Макар и многочислен, врагът се стра-

хува да влезе в смел бой с борците за народна свобода. Откриват стрелба само, за да задържат партизанската верига. Явно — очаквали са подкрепления! На стрелбата се отговаря със стрелби и зловеците преследвачи не могат да намалят голямото разстояние.

От този момент започва нещо страшно и величаво! Полиция, жандармерия, зашистки елементи и войскови части правят опит да обградят в голям обръч партизанската група. Рев на шмайзери, картечници и пукот на карабини. В градуса от куршуми героите продължават напред. При пресичането на черен път между житата командирът Стефан Моллов (Сашо) е уличен от картечен куршум. Кратка трогателна раздяла с другарите и той остава ранен в пшеницата закрилница. Командването се поема от студента Димитър Генков.

„Жив е, той, жив е...“

— заявява Генков, а след него цялата група. Обръчат се стая. Близо до Хаджидимитрово (снимката с паметника) групата заема позиция. Пушечен огън се

пред вратата на ятака Петър Личев. Силите не стигат. Под грижите на семейството на Петър Личев за три месеца Стефан си възвръща здравето и в ясното безоблачно утро на Девети септември приветства митинга в селото с голямата си душа, блага усмивка и огнени слова.

На мястото на сражението признателните хаджидимитровчани взидана своята любов към големия подвиг на шепата партизани в красив паметник, на който са написали:

„Помни жертвите и пази спечелената свобода“.

Строителната бригада из Цвятко Тодоров от селото е направила циментова пътека и скромна ограда. Йордан Маринов, Александър Янков и Тодор Динков строят скъп зазидат любовта на родна.

Пионери и комсомолци са дали обет да поддържат свежо и пазят свято място около паметника и дълбоката си любов към подвига на героите-партизани. Тази любов живее и вечно ще живее в сърцата.

Здр. ОТЧЕВ

Все тъй я помня оредяла с дървета стари — чер и дъб, наметнала над морен гръб във цитото мъглица бяла.

През нея вий вековен път, по него скръпяха коли, над тях прелитаха орли, всевластници над тоя кът.

На върха паметник — могила, край него диг — със петолъчка напомнят прежни битки, глъчка и кръв земята натаила.

За отиди идвам в летен зной под сенките — в злато дантели да гледам родните предели, чнесен в сладост и покой.

В ДЪБРАВАТА

На обед слизам на отця студена где вода ромони, надвесен где шпнит клони, листа им слънцето забуля.

След мене идват да пладнуват звена от полската бригада, стъкмиха бързо тук естрада и кръв младежка залудива.

И еква старата дъбрава, ей, слънце спира своя ход, надвисва, като зреещ плод... — Ех. Где преди такваз глъчава!

Май, 1960 г.

С. Д. АНГЕЛОВ

Млада пое пътя на смелите

Из живота на Мариола СИРАКОВА от с. Килифарево

нява и го издава на секретар-бирника.

Камон пълен с въоръжени войници, начело с фашисткия главорез Фелдфебел Иван Стоев, лети към мелницата на дяло Кольо. През Килифарево Иван Стоев злобно се заканва, че ако залови Мариола Сиракова, главата ѝ ще отреже, ще я научи на кол и гама ще мине през селото. Нияните войници наближават мелницата. Партизаните откриват гроизщата ги опасност. Всички стрелят. Стреля и Мариола. Те са решени да не се предава никой жив. По едно време Мариола помислила, че са обградени, вдига пистолета си до слепоочника. Виждат я другарите ѝ и изкрещават:

— Какво ще правиш?

— ?!?

— Не сме обградени, стивай и бягай в тази посока! Партизаните чрез стрелба един по един се оттеглят без да дадат жертва. Групата се отправя към „Предела“ на Стара планина. Там след съвещание се разделят на малки групи,

от които един заминават за Южна България, а други се завръщат към Търновския край.

За Нова Загора се отправят Георги Шейтанов, другар на Гео Милев и редовен сътрудник на неговия „Пламяк“. Желю Грозев, Петър Вукучешлиев и Мариола Сиракова. Желю се откъсва за малко от групата и после не можал да се свърже с тях. Сам той достига до турската граница, преминава я и от Турция се отправя за Съветския съюз. След Стара Загора от групата се отдели и Петър Вукучешлиев.

Двамата нелегални пристигат в Нова Загора. Там престояват няколко дни. Последната нощ те прекарват в къщата на Мина Василева. На тръгване дъщеря ѝ Марийка дава личната си карта и дрехи на Мариола и ги изпращат за гара Кермен. Те искат да отпътуват за Ямбол, да преминават турската граница и да се отправят за Съветския съюз. Пътуват по високото било към гара Кермен. Гладни и изжъдени, съзират край жп

линия един кантон, близо до с. Младово, край който има кладенец за вода. Случват се към кантона. Тук било седалището на въоръжена охрана, която пазела линията. След като пили вода, командантът на охраната Иван Петков, Димитров от с. Младово им препоръчал да минат по черния селски път между нивите, защото по линията имали патрулиращи двойки, които можели да ги безпокоят.

Успокоени, чене са предизвикали съмнение, те тръгнали спокойно из пътя, който водел между селските ниви с избуяла царевича. Командантът на охраната веднага изпратил човек с поръчение да съобщи на патрулиращата двойка по линията да пресрещне двамата съмнителни пътници и ги арестува.

Неочаквано две пушки се насочили към двамата нелегални.

— Горещете!

Шейтанов бива принуден да си вдигне ръцете. Пушките се насочили и към Марио-

ла. Двамата нелегални биват арестувани.

Закарат ги в общината на с. Младово. На другия ден ги откарват в околийското управление в Нова Загора. Напразни са били усилията на полицията от мълчалливите им уста да изтържат предателство. Арестува Мина Василева и дъщеря ѝ Марийка.

На другия ден, надвечер, на 28 май 1925 г., пристигат македонски главорези облечени в гвардейска униформа и откарват за гара 14 души, от които 3 жени. Натоварени на влака за София, те биват свалени на гара Белово. Късно вечерта, извън селото, в местността „Гайтановец“ в едно дере, срещу книжната фабрика, близо до Марица, всички биват избити. За да не чуват селяните писъци и гърмежи, моторът на камиона е бил пуснат силно да бучи, а палачите са избивали жертвите си с тѣпо оръдие. На всички в тила черепите им били разбити.

Днес костите на тези герои лежат в общата партизанска гробница на един възел на градската градина на гр. Нова Загора. Всяка пролет на техния общ гроб разцъфтяват свежи цвети.

Георги СИРАКОВ

Обещанията се превръщат в дела

В началото на годината в ДИП „В. Мавриков“ — Търново работниците дадоха 448 лични обещания и 55 колективни. Пети месец вече те ревностно ги изпълняват. Сървеноват се по-малко си 120 работници и работнички и 22 бригади. В надпревара с мавриковските работници са другите им от ДИП „Осми март“ в Сливен, „Тундла“ в Ямбол и „Асен Халачев“ в Плевен. На 7 май в Плевен се отчетоха резултатите: търновските текстилци — печелиха победата през първото тримесечие.

Далеч по-големи от обещанията са успехите на М. Тарасенкова и Д. Велева, постигнали по 162 на сто изпълнение в натура. Н. Димитрова — 164 на сто и т. н. Още по-дълъг е списъкът с високите проценти първокачествена продукция. Отдавна в предприятието няма работници и работнички, които да не изпълняват производствените си планове. Всички се стремят да дават повече над обещаното. В смяна „Б“ на ткачния цех само една работничка трудно успява да изпълнява дадената си думка пред колектива, а по-качеството — 4. Преди месец броят им беше по-голям.

Четири бригади през настоящото тримесечие се борят за званието „Бригада за социалистически труд“. Смяната на П. Чолов и П. Стоянов изпълняваше още през първото тримесечие плановите си за 7,55 ч. и ималаша шкартоформата с 50 на сто. Бригадата с ръководител Иван Канев извършва предвидения дневен ремонт за 6,20 часа, а от стари части работниците струват нови.

Във всички цехове и секции се работи по почина на сливници и това много им помогна при осъществяване на обещанията.

Един от последователите на патристичния почин на софийските машинисти е шефът Йосиф Д. Малчев от ДАП Павликени.

Той остави новата кола и хвана волана на старата и изкося рейсова коли 05-49. Въпреки това винаги се движи навреме и по график. Само за първото тримесечие вместо 10,000 пътника е превозил 30,000.

Снимка: М. Михайлов

ДА НЕ ПРЕСТОЯВАТ ВЛАКОВЕТЕ

От триажен гара Г. Оряховица всеки ден се изпраща за Бяла натоварен влак с баласта. По разписанието влакът тръгва в 8.30 ч. от гарата.

На 16 и 17 май влакът заминува съответно в 12.30 и в 12.40 ч. Близо 4 часа, стоя машината в напрежение, а горивото не се пошадя. Локомотивната бригада е в преразход. Винаги се крне у управата на карьерата за камъни на гара Савомодене. Не навреме се наговарят вагоните от композирания влак.

Само пълното и взаимно съдействие на бригадата от влака и ръководителя по движението на трайната гара, заедно с управата на карьерата, ще спестят загубите на локомотивните бригади, извозващи тези влакове.

А. Гецов, дописник

В НОВИ КВАРТИРИ

Гези дни двадесет и четири жилищенски семейства на машинисти, диспетчери, началници влакове и други жи работници се настаняха в нов жилищен блок. Досега те живеяха в нехигиенични квартири или си ходеха да нощуват в се-

към края на м. май резултатите от изпълнението на плановите и обещанията са радващи. В ткачния цех са произведени до 25 май 3,000 метра плат над плана, предначиата е дала 700 кг прежда в повече, а в пресуващия цех са достигнали 128,72 процента.

Най-сериозният претендент за първото място в сървеноването е смяна „И“ със сменен майстор Манол Михов, която е достигнала 111,09 на сто изпълнение на плана. Трета секция от този цех с майстор П. Манолов води първенството на секциите със 116,44 процента и с първокачествена продукция. В предачния цех като най-добра смяна се очертава смяна „Б“ с отговорници Панайот Стоянов и Петър Чолов.

И, ако в предприятието има успехи, ако почти всички, които са дали обещания, ги изпълняват, то това се дължи преди всичко на постоянните грижи и контрол на партийната организация и профкомитета.

Идва краят на месеца. Цеховите профорганизации на общи събрания правят обзор за работата на колектива по обещанията, отчитат се допуснатите слабости.

След като фабричният профкомитет разгледа обзори, събира цеховите майстори, председателите на профкомитетите и други активисти и се прави отчет за изпълнението на работническите обещания във фабриката през месеца.

Оттук се започва вече индивидуалната и конкретна работа с всеки работник, който не е изпълнил обещанията си по даден показател. Тях ги извикват в цеховия профкомитет не да ги хванат, а да им помогнат да се разберат причините за неуспехите.

Ето другарката Сашка Любенова е добра работ-

ничка — ударничка е, но за месец април не е изпълнила обещанието си с 4 процента. Председателката на профкомитета при фабриката Радка Иванова иска да узнае на що се дължи това. След другарска беседа

с нея се оказва, че Сашка има семейни недоразумения в къщи, на работа идва разстроена.

За ония работници, които през месеца са изостанали в изпълнението на обещанията си, са създадени школи за висока производителност и високо качество. През първото тримесечие те са били 5, а сега 9. Ръководят ги опитни работнички и сменни майстори.

Направени са и специални картони. На тях има графи за обещанията на работничките и за изпълнението му. Данните се нанасят всеки месец. Така работничката винаги вижда подобренията е работата си в сравнение с миналите месеци. Освен това профкомитетът сравнява как се изпълняват обещанията и взема необходимите мерки.

Особено голяма роля за премахване на недостатъците и разгаряне на сървеноването играят издаваните стенестийки.

В ткачния цех те излизат всеки месец. Така на пример на стенстийка на смяна „А“ при ткачния цех на уводно място е поставена статията „Качеството е ежедневна грижа“. В друга бележка се говори за комсомолските бригади на Иван Маринов, Иван Борисов, които спечелиха званието „Бригада за ударен комсомолски труд“. Посочени са и първенците.

Но на пръв поглед в околото на всеки човек се набива една карикатура „Бригада за второ качество“. Чрез нея се осмиват работничките Дафинка Йонкова, Надка Стоянова, Атанаска Енева и др., които за април са дали много второкачествена продукция.

Ех, понамушиха се малко, поразсърдиха се, но нали се оправя работата — усмихнато говори сменният майстор Трифон Василев.

— Сега те вече обещават, че втори път няма да им се види името в „Стършел“ на стенестийка.

Постоянната грижа за възпитанието на работничките, за обучението им, контролът към това как изпълняват те обещанията си, ето разковничето на успеха, който постига колективът на фабрика „Васил Мавриков“.

А. ГРОЗДАНОВА
П. КАИШАНОВ

„Лошите“ локомотиви образцови

Настъпиха усилени пътнически превози за жп транспорт. Всеки ден с бързите и пътническите влакове се превозват в повече хиляди ученици, екскурзанти, групи туристи, чужденци. А влаковете се вкопават пак от същите локомотиви.

Миналата година попечето от пътническите локомотиви серия ОЗ даваха големи дефицити на въглища и масла и направиха много преразход за депо Г. Оряховица. Сега дефицитните локомотиви дават икономия. Починът на софийските машинисти пробуди в началото на тази година инициатива в много локомотивни машинисти, помощник машинисти и огньари да превърнат в образцови и „лошите“ локомотиви, като предадоха своите образцови локомотиви на други бригади.

И наистина видя се, че всичко зависи от човека,

от опитната майсторска ръка, от упоритите усилия за привеждане в изправност на движението на парната машина, на всеки болт, на всяка свързка. Машинистът Кирил Христов, лауреат на Димитровска награда, който по дефицитна локомотив № 0312, постигна икономия на въглища над 120 тона, извози над 950 тона наднормен товар и превърна локомотива в образцов. През първите 15 дни на май, когато влаковете бяха претоварени, той пак направи икономия на 19 тона въглища, на 37 кг локомотивно масло, а бригадата извърши една лунинска промивка.

Локомотивният машинист Светлозар Захариев, който от инструктор сам пожела да вземе изоставания локомотив № 0303. Извози над 600 тона наднормен товар и направи над 30 тона въглища — икономия. Машинистите-челници от Горнооряховското депо вървят напред. В техните ръце и „лошите“ локомотиви стават образцови.

Ст. Кулов,
дописник

Ив. Денев, дописник

За своите постижения в новата си професия те получиха освен голямата морална награба и по едни скромни подаръци, които им се поднеса на тържеството при откриването на гъбарника в с. Емен. Това са трудолюбивият кооператор Паню Христов, който пръв прочете инструкциите от книгата по отглеждане на гъбите и здравата се залови на работа, Йорданка Георгиева, агрономка, която изкара курсовете по гъбарство и на практика приложи наученото и най-добрият работник Трифон Тодоров, който се научи от тях.

М. Николов

Когато се обсъжда работата успехите са по-добри

ПРИ ТЪРНОВСКИТЕ СЛАДКАРИ

Малко дете дърпа майка си за ръка и я тегли към насрещната сладкарница в Търново.

— Моля ти се, мамо, купи ми от тези пасти.

Малко след това детето апетитно яде желаната от него пасти.

Но знае ли то, кои са тези добри „чичковци“, които правят всички лакомства? Не, на малката Бойка, пък и на много други това е неизвестно.

Нека да им кажем за тях.

Когато посетихме сладкарската работилница на „Здрава храна“, заварихме необичайно напрежение. Впрочем за колектива на тази работилница, това е напълно обичайно всекидневие.

— Днес ще произведем 8,600 пасти и други сладкарски изделия — казва майстор-ръководителят Денчо Николов Иванов.

А по големите маси първите тави вече са пълни с пресни пасти. Те са повече от 60 вида. Не може човек спокойно да се спира пред този богат асортимент. Много приятни и апетитни са приготвени шоколадови пасти: „Индия“, „Бисерки“, „Витоша“, „Маркиза“, „Алтай“ и много други. На друга маса са наредени бакалаври, риванети, различни кремове, торти и какви ли не други лакомства! А там, в ъгъла, на сладоледовата

машина сега работи Димитър Иванов. Скоро той напълно ще приготи пресен, хубав сладолед. А Кольо Йорданов и Пенчо Николов, под ръководството на Денчо старателно гарнират други пасти, които току-що са извадени от фурната. Сега тук, в това отделение, те се дооформят и приготвят напълно за експедиране.

Качеството на произвежданите сладкарски изделия в нашата град е добро. Малцина градове биха могли да се похвалят с толкова много различни сладкиши. Заслугата преди всичко за това е в трудолюбивия колектив, в любовта към работата, в добрата квалификация. Самият майстор-ръководител Денчо Николов работи 23 години в този бранш.

Но производителите на сладкишите не се задоволяват с постигнатото. Затова те много често се събират на съвещания, оглеждат работата си, предлагат нови почини. За тази година те са запланували да въведат

Денчо Иванов

производството на нови 4 вида пасти.

Всичко това създаде условията плана за м. април колективът да изпълни 160 на сто. Прензълнен ще бъде и планът за второто тримесечие.

Навън колата на предприятието вече е дошла. Натоварени са първите тави със сладкишите. Още малко и по сладкарниците на „Здрава храна“ в Търново граждани ще могат да си купят вкусни пресни пасти.

Кр. КРЪСТЕВ

Съвети на специалиста

ОТГЛЕЖДАНЕ НА ДОМАТИ ЗА КЪСНО ПРОИЗВОДСТВО

У нас съществуват благоприятни почвено-климатически условия за късно производство на домати. Първите есенни слани обикновено падат в началото на октомври, а някога чак през ноември. Успехът на късното производство обаче зависи до голяма степен от спазването на редица мероприятия. От голямо значение е изборът на подходящ сорт. По-рано се използват сортовете „Рутжер“ и „Пловдивски № 14“. Тези сортове имат добри вкусови качества, но са с дълъг вегетационен период, закъсняват с узряването на плодовете и не са подходящи за експорт.

Изведените опити в Институт „Марица“ — Пловдив и сравнителното сортово изпитване в нашата станция показваха, че хибридна комбинация „№ 10 по Рутжер“ е най-подходяща за късно производство. Гози сорт е ранозрял, има средно едри, плоско-кръгли, ненапукващи се плодове, подходящи за експорт.

Късните домати се засажда като втора култура на поливни площи. Най-подходящи предшественици са краставиците, фасулът, грахът или ечемикът и ръжта. След прибирането на предшественика мястото се почиства добре от растителните остатъци и при сухо време се полива. Площта се наторява с по 3—4 тона оборски тор, 40—50 кг суперфосфат и 15—20 кг калиев тор на декар.

Доматите се отглеждат чрез гъст, непикиран разсад. Опитите показват, че най-подходящ срок за септември е от 1-5 юни. За производство на разсад се избира чисто от плевели и богато на хранителни вещества място, което се подготвя добре. След това се оформят леко вдлъбнати лехи, за да могат да се по-

ливат. Сеитбата може да стане и в освободени парници. За получаване на по-доброкачествен разсад се сеерядко — 2—3 грама на кв. метър.

Разсаждането на постоянно място трябва да стане около 1—10 юли. Доматите се засажда на разстояние 85 см между редовете и 30 см в реда по едно растение в гняздо, като мястото предварително се набраздява с тракторен култиватор. Растенията се засажда от едната страна на северния склон на тира. След това се поливат обилно, за да се осигури добро прихващане, като след 3—4 дни поливката се повтаря и се подсаждат пропадналият растения.

Късните домати от високорастящите сортове се отглеждат на колове. Досегащата практика да се отглеждат на тирове без колове трябва решително да се изостави, понеже се получават много нестандартни плодове. Използват се коловите от ранните домати.

Грижите през вегетацията не се отличават много от тези при ранните домати и се състоят в редовно поливане, окопаване, културане, връзване, подхранване и борба с болестите.

За получаване на високи добиви през вегетацията се правят 2—3 подхранвания. Първото се прави 10—15 дни след засаждането с по 15 кг амониева селитра и по 20 кг суперфосфат на декар. Следващото подхранване се извършва с по 600—800 кг оборски тор, който се размива в поливната вода.

Хетерозисната комбинация „№ 10 Х Рутжер“ се отглежда при редовно културане и връзване. За препоръчване е около средата на септември да бъдат отстранени върховете на растенията, като над четвър-

Погок от плодове

Чудно хубаво е сега в овощните и язовите градини на кооперативните стопанства в окръга. Уханието на пролетта се смесва с примамливия аромат на първите узрели черешки и ягоди.

Кооператорите от пета и шеста бригади в с. Върбица — ни пише дописникът Д. Габровски — обработват 100 декара ягоди. Есенята и пролетта те ги подхранва с по 25 кг суперфосфат и варо-амониева селитра, два пъти ги окопах и поляха. Растенията са отрунени с плодове. Преди няколко дни бригадата на Тодор Палов набра първите 815 кг сочни ягоди.

С любов се грижи за ягдовите насаждения и драгновските кооператори — пише в дописката си до редакцията Тодор Желязков. — И сега блокът се червеев отдалеч. За няколко дни организациите набраха и предадоха 5,000 кг ягоди.

Малко е с. Росно, но земята му е плодородна — поделва дописникът Борислав Бурнев. — Черешовите дървета са нависнали от плодове, а полето благоухае на зрели ягоди. Само за един ден кооператорите набраха 1,500 кг черешки и 1,000 кг ягоди.

Първите предадени плодове от кооперативните стопанства дадох възможност на консултантите предприятия да започнат преработката им с бърз темп.

Бригадата на Димко Грозев от ДКК „Република“ — ни съобщава М. Марчева от Свищов — преработи първите тикове черешки в компоти.

НАПРЕД СА ХОТНИШКИТЕ КРАВАРИ

Неотдавна пред животновъдите от кравефермата в с. Хотница бяха отчетени резултатите от сървеноването между колективите от кравефермите на Самоводското стопанство за четирите месеца на 1960 г. Първо място заеха краварите от с. Хотница, които изпълниха плана за млекодаво 110 на сто.

С още по-голяма енергия работят хотнишките кравари. Те подобриха грижите за животните и по предложение на бригадира Борис Георгиев преминаха към трикратно доене на кравите. В резултат на това дневният млекодаво е повишил с по 30 литра от група.

М. Георгиев, дописник

тото съцветие се оставят по 2—3 листа.

За да се избегне заразяването на късните домати от вирусни болести, както разсадопроизводството, така и самото отглеждане на домати става далече от посеви с краставици или други тиквени растения. При поява на листни въшки борбата се води с „паришон“ до започване на беритбите, а след това с „малатон“. За предпазване от листните петна се правят 3—4 пръскания с 1 на сто бордолев „азтор“.

Производството на късни домати трябва да се организира така, че първите беритби да започнат в началото на септември, а масовите около 20 септември. При опасност от слани всички зелени плодове, добили необходимата за сорта едрина, се обират. Те се поставят за доузряване в парници или други подходящи помещения, в които се поддържа температура 6—10 градуса и периодически се избират зрелите плодове.

Късното производство на домати е перспективно направление в зеленчуковото производство. То осигурява рационално използване на земята, пресни домати за трудещите се, за вънния пазар и по-високи доходи на ТКЗС. При подходяща агротехника до първите слани се получават 2,000 — 2,500 кг домати от декар в експортна зрялост и 500—1,000 кг зелени плодове.

М. ПЕТКОВ,

мл. научен сътрудник при Опитната станция по зеленчукови култури в Г. Оряховица

в. „БОРБА“

Нов сорт картофи, устойчив на болести

МОСКВА. Естонските селекционери са предложили на съюзните и колхозите в републиката нов сорт картофи — „Вирю“. Този сорт не само е устойчив против болести и изразядване, но дава много висока реколта. „Вирю“ дава около 450 центнера от хектар — повече от известния западноевропейски сорт „Остботе“.

Зърносушилна „Беларус“

МОСКВА. 12 тона зърно сушат за един час новата сушилна „Беларус“, конструирана от белоруски специалисти. Това е 3-4 пъти повече от производителността на съществуващите машини.

Зърното се суши в два въртеници се бавно, което се върти под налягане на въздуха. Зърното през цялото време се мие във въздуха, започва се изключено неговото пренасяне, а също така не се мие във въздуха. Едновременно със сушенето зърното се очисти от страничните примеси и не се нуждае от отиване.

Зърносушилната „Беларус“ е препоръчана за серийно производство.

Електронен стимулатор на сърцето

ВИЛНО. Литовските медицински конструктори, портативен електронен апарат, с помощта на който може да се регулира ритъмът на биенето на сърцето. Апаратът е наречен „електрически стимулатор на сърцето“.

Този уред се използва при хирургически операции, когато стане необходимо да се ускори или забави кръвообращението в организма на болния.

Стимулаторът представлява сандвич, който кокалото една книга, в което е монтиран ге-

нератор, който произвежда от 18 до 200 импулса в минута. Чрез специален уред-мултипликатор тези импулси се изпращат на електроди към организма. Напрежението на импулсите може да се регулира от нула до 170 волта, което прави апарата удобен за стимулиране и на отворено сърце.

Регулатор на времето в машиностроенето...

МОСКВА. Във Всесоюзния научноизследователски институт за електроавтоматично строителство е създаден оригинален полупроводников уред, наречен регулатор на времето. Той дава възможност да се управлява цялост на работата на заводните контактни машини. С точност до една стотна от секундата този уред определя времето на притискането и електродите, включването на тока, времето за обръщане под налягане, изключването между отделните звенове.

Интересни са сравнителните данни, получени при изпробването на новия уред. Ако старият уред е осигурявал производителност на контактни машини от 60 до 70 контактни точки в минута, новият регулатор на времето дава възможност да се получат със същата машина 250-300 звена.

... и във фотографията

МОСКВА. Съветските фотолюбители получиха ново техническо приспособление — специален уред, който облекчава масовото копиране на снимки. Във фотоувеличителя се монтира т. н. реле на времето, което автоматично отменя времето на предварително определени експозиции и осигурява възможност да се получат копия с необходимата плътност от различни негативи, и —

което е особено интересно — при различно увеличение. Уредът е портативен; той включва в себе си червена лампа и самото реле на времето. Чрез това електронно реле експозицията може да се регулира от 0.5 до 100 секунди.

Язовирна стена от пластмаса

ВАШИНГТОН. Североамериканската река Лос Анжелос е преградена със стена от найлонова тъкан, просмукана от синтетичен неопренов каучук.

Тази съвсем необикновена язовирна стена има форма на туба с диаметър 2.5 метра и дължина 45 метра. Твърдост на тубата от найлон придава напълнената в нея вода. Язовирната стена не е висока. Тя е могла да бъде построена от всякаква материя. Значи е бил изработен такъв странен материал?

Малката река Лос Анжелос извира от високи планини — Корделерите. Количеството вода в нея се мени в много големи размери; тя ту пресъхва, ту наводнява околностите. За да се забържи водата през лятото, е необходим язовирна стена, но по време на пролетното пълноводие тя би предизвикала наводнение, тъй като никакви водостопни отвори не биха могли да пропуснат водната маса. А дотам, където са 10 минути, за да се пуснат 200-те хиляди литри вода от гигантската найлонова „цистерна“ и да се превърне тя от язовирна стена в члвски ленти от два слоя, който не пречи на водния поток.

Окръжно съвещание на радиоработниците

В четвъртък преди обед в малкия салон на читалище „Искра“ в Търново се състоя окръжно съвещание, организирано от Окръжния комитет на Партията. Окръжния народен съвет, отдел „Просвета и култура“, Окръжния комитет на Отечествения фронт и окръжната програмна комисия. Гости на съвещанието бяха окръжните програмни ръководители от Русе и Стара Загора. В него участваха председатели на програмни комисии, щатни програмни работници и радиооператори от радиовъзлите и фабрично-заводските радиоредби в окръга.

Доклад за състоянието и работата на програмните комисии и радиовъзлите и предстоящите задачи през лятната кампания изнесе Никола Даскалов — окръжен програмн ръководител. В доклада бяха посочени постигнатите успехи в подготовката и изнасянето на идейно-насочени и литературно издържани местни предавания. С много примери бяха показани все още допусканите сла-

бости и грешки в планирането и осъществяването на предаванията. Бяха посочени начините и пътищата, по които трябва да бъде преодоляно изоставането.

На съвещанието бяха съобщени и показателите и условията за участието на радиовъзлите и радиоредбите в националния и окръжния преглед, които ще бъдат отчетени следващата година в чест на деня на радиото — 7 май.

Изаказател се радиоработници разказаха за успехите и трудностите в своята работа, споделиха опита си. Всички изразиха своето желание за най-активно участие в прегледа, за да може Търновски окръг да

застапе на едно от първите места. Указания и препоръки за подобряване на програмната работа в радиовъзлите, за всеобщо обхващане и отразяване успехите и живота на трудеците се дадоха на трудеците се дадоха Ненко Цанков, завеждащ отдел „Пропаганда и агитация“ при Окръжния комитет на БКП. Ганчо Рашков от Управление на радиодифузията в София и Петър Яламов, секретар на Окръжния комитет на Отечествения фронт.

Следобед в студиото на Градския радиовъзел — Търново съвещанието продължи с щатните програмни работници.

Р. СЪБЕВА

(По дописки на Д. Габровски, Й. Йорданов, Т. Тодоров, Г. Узунов, К. Василев, Нелко Петров и Никола Петров)

Всичко за най-малките

Прекрасен и лъчезарен е животът на децата днес обградени от вниманието на Народната власт. В с. Сухиндол през работния сезон на годината за децата от всички възрасти работят детски градини и ясли. Майките пълноценно отдават

своите творчески сили за бъдещето на децата си. През учебния период от 15 септември до 24 май персоналът на детската градина ласкаво приема над 40 деца от предучилищна възраст. От 1 юни всяка година започва да функционира лятна детска градина, където се възпитават 90 деца от три до осем годишна възраст. Те са осигурени с храна и майчински надглед блят персонал и медицински работници.

С това не се изчерпва облекчението на майката и народната любов към най-малките. През лятото и в кооперативното стопанство и в МТС работят детски ясли и детска градина.

От година на година младото поколение в селото се радва на по-големи грижи.

Стефка Байчева

„ЕТЪР“ НЕ ОПРАВДА ОЧАКВАНИЯТА

Повече от 12 хиляди зрители от Търново, Габрово, Севлиево, Г. Ореховица, Павликени и селата в окръга изпълниха вчерашния стадион в Търново за да наблюдават полуфиналната футболна среща между „Етър“ и „Септември“.

Вечер на песните и танците се състоя в с. Винноград. Със същата програма на другия ден в с. Камен самодеевите се класираха на първо място и получиха 500 лева награда. Понорският ансамбъл от селото също се класира на първо място.

Годишният акт на началното училище в Елена се състоя на 29 май. След литературната програма и доклада на директора на училището, на учениците, бяха раздадени свидетелствата.

Започна строеж на път, който ще свързва махалите Петковци и Попрусевици с главното шосе до с. Давери. Пригответи са вече около 1000 кубически метра чакъл. Група майстори-зидари застъпаха улиците на Попрусевици с калдаръм.

В усиlena подготовка за предстоящия празник на песните и танците, послучай 83-годишнината от премияването на руските войски през Дунав при Свищов са самодеевите от гр. Свищов. За този ден упорито се готвят и естрадни състав при Второ политехническо училище в града.

(По дописки на Д. Габровски, Й. Йорданов, Т. Тодоров, Г. Узунов, К. Василев, Нелко Петров и Никола Петров)

ри“. София за купата на Свевската армия. Надеялата, че „Етър“ ще преодолее и последното препятствие по пътя за спечелване на купата, не се оправда. Етърци заиграха плахо и до 15-та минута се задоволяваха да се

браният от атаките на гостите. До края на полувремето те успяха да се организират, създадоха много положения за гол, но не успяха да ги реализират. Една грешка на Кръстанов (5. „Етър“) даде възможност на Якимов (8. С) да овладее топката и леко да я изпрати в мрежата една минута преди почивката.

Смущението от този гол се отрази върху развоя на играта след подновяването й. То взе връх, след като в 57 минута Митов (1-Е) извърна топката от далечен удар на Аргиров (9. С) — 2:0 за „Септември“. Софийци успяха играта си и изпозувайки несиурната защита на „Етър“ затвърдиха победата си с трети гол. Едва в последните минути етърци напомниха за себе си. Симеонов (10. Е) превърна в гол отсвещения 11 метров наказателен удар — 3:1 за „Септември“.

РЕЗУЛТАТИ

Резултатите от неделните срещи: Елена — Локомотив ПП 3:0 (служебно); Драганово — Локомотив ПП 0:1; ДМЗ Дебелец — Златарица 4:1; Сухиндол — П. Тръмбеш 0:0; Бала черква — Джудуница 1:1; Драганово — Морава 1:3.

ТАБЛИЦА

за класиране на отборите по футбол от „А“ Окръжна група след 27 кръг, към 30 V 1960 г.

Отбори	МАЧОВЕ	ГОЛОВО	СТОИ	ТОЧКИ
1. „Владислав“, Джуду	27	66:27	43	
2. „Локомотив“ П. Г. О	27	70:27	41	
3. „Цв. Цан.“ Мор.	27	54:28	40	
4. „Левски“ П. Тръм.	27	67:34	34	
5. „Локомотив“ П. Г. О	27	40:37	33	
6. „Вечер“ Елена	27	43:30	32	
7. „Н. Августин“	27	36:29	32	
8. „Лозен“ Сухиндол	27	46:47	29	
9. „Толбухин“ Димча	27	41:40	25	
10. „Янтра“ Драган	27	40:51	24	
11. „Б. Киро“ Б. черк.	26	49:39	22	
12. „Левски“ Стражица	26	46:55	22	
13. „Ботев“ Златарица	27	40:65	21	
14. ДМЗ, Дебелец	27	39:51	19	
15. „Ботев“ Иванча	27	19:73	9	
16. „Етър“ П. Търново	27	8:73	5	

К. Василев, дописник

Гл. редактор: Хр. Ст. Консулов

СП „КОМУНАЛНИ УСЛУГИ“ — ТЪРНОВО

ТЪРСИ

РАБОТНИЦИ ПО ЧИСТОТАТА

Заплащане по щата. Постъпване веднага.
Справка: Управлението на предприятието.

ГТП „ЗРАБА ХРАНА“ — Г. ОРЯХОВИЦА

ТЪРСИ

правоспособни майстори-готвачи

Постъпване веднага.
Справки: Управлението на предприятието или телефон № 40-16.

„ПРЕНОС ПРЕВОЗ“ ПРИ ГНС — ТЪРНОВО

ПРИЕМА

на работа ОБЩИ РАБОТНИЦИ

Постъпване веднага. Заплащане по акордната система.
Справки — в предприятието.

Граждани и гости на Търново!

ПОСЕТЕТЕ

ревио спектакъла

„ФЕЕРИЯ ВЪРХУ ЛЕД“

ОТ 2 ДО 12 ЮНИ ПОД КУПОЛА НА ЦИРК „СОФИЯ“ ПОСТРОЕН ДО ЛЕГНИЯ ТЕАТЪР

Гастроли на очарователната виенчанка СИСИ ШВАРЦ — световен и олимпийски шампион, РОНАЛД МАК-КЕНЗИ — пет пъти шампион на Шотландия, КЛЕР МИШЕЛ, ФИЛИП ОМО, УРСУЛА МАХИНЕК, ЖУН ТЕЛЕН и други световно известни майстори на балета с кънки.

ГРАЖДАНИ,

Гледайте „Феерия върху лед“

един спектакъл от „Симфония в цветовете“

Всяка вечер от 20.30 ч. събота и неделя дневни от 16.30 ч. продажба на билети от 8 до 20 ч. непрекъснато на касите при цирка.
Заявки за групови посещения и информации на телеф. 25-59

Исмаил бил шишкав и се заклещил в дупката. Това можело да излезе беглеците и да ги уловят и избият до един.

— Дръжте бре! Трябва да го изтеглим вън. Не трябва да го оставяме! — казал Тотю ниско и поведително и хванал Исмаил за ръката.

Хванали го и другите и с едно дръпване го изтеглили от дупката с окъсани дрехи.

Наведени всички се промъкнали край дървата, където се бил скрил караулът. Той ги видял и се готвел да стреля, но Исмаил, бърз като светкавица, го ударил с едно дърво по главата и го повалил мъртъв.

Когато прескачали дузата при мутвата, Христо си чавехнал крака, а Исмаил го строщил. Исмаил не можел да мръдне и, за да не отекава другарите си и да ги излага на опасност да ги изловят, ги молел да го заколят и да го оставят убит.

Обаче нещастията облизават хората. В тази критическа минута другарството надделяло и тримата

грабнали Исмаила и го понесли на ръце по улицата, минали над чешмата и край фурната на „Халваджия баир“, спуснали се надолу, закрили наляво в тясната улица край дома на Станчо Южухарина и се озовали на „Ялнията“ край р. Янтра.

Бурята, гръмотевицата и светкавиците помагали на беглците. Жива душа нямало по улиците.

Тотю, Станчо и Христо прегасили Янтра малко погоре от „Баш-хамам“, като пренесли на друга бряг и Исмаил.

Четиримата бегълци били страшни. Потънали в пот и крайно изморени, те били измокрени от дъжд до кожата. Дрехите им били изпокъсани, ръцете им изранени с изпочупени нокти, лицата им — изподражани, косите им — сплътени и чорлави, очите им — широко отворени. Те понесли ранения си другар нагоре през стръмната гора.

Вървели без път през драките и острите камънаци. Минали „Белянка“ и изчезнали към „Трошана“. Вързали, защото не желаели да осъмнат на открито. Тежките прани на краката им пречели, но те не ги усаждали. Краищата им опасали на посите си.

Тотю ги водел. Той познавал пътищата много добре. Слезли към „Дългата“ като минали ливадите на „Узун-чаир“, зората ги заваряла в с. Чолакова махала. Там влезли в една градина. Тримата се скрили, а Тотю отишъл в дома на Ангел Хотничанина.

Тотю почукал на един от ниските прозорци. Отвътре се чуло леко изкашляване и скръждане на врачката, която се отворила без да излезе никак. Тотю влязъл. Врачката се затворила безшумно.

— Избави ли се, бе Тотю? — попитал един глас ниско.

— Слава богу, Ангеле! Ето ме здрав и свободен като горско пиле.

Навътре в къщата имало друга стая, която била само с едно прозорче. Затворили дървеня капак на прозорчето и запалили свещ. Освен двамата, в стаята били жената на Ангел и дъщеря му Рада, които понавали добре Тотю. Почнали да разпъват беглца.

— Друг път ще ви разправам. Имам другари, от които двамата са с по един крак. Трябва да бързаеме да не осъмнем тук. Бърже ми дайте една тесла, едни кле-